

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
 vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3201).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Jensen-Sønderup: Ved Lovforslagets Fremsættelse gjorde den højtærede Indenrigsminister Rede for, hvordan vi her i Landet har faaet vor Ulykkesforsikringslovgivning stykkevis, og der er ingen Anledning for mig til at gentage, hvad Indenrigsministeren da saa klart og koncist gjorde Rede for. Det siger sig selv, og det gjorde Indenrigsministeren da ogsaa opmærksom paa, at det, at vi har faaet vor Ulykkesforsikringslovgivning stykkevis, har medført, at der er blevet Huller i Lovgivningen. Nu, da vi kan se det samlede Resultat af de Ulykkesforsikringslove, som er gennemførte og har virket i kortere eller længere Tid, kan der let peges paa en Række Forhold og Tilfælde, hvor det maa siges at være meningsløst, at et Ulykkestilfælde ikke kommer ind under Loven. Naar man har taget et Stykke Ulykkesforsikringslov, saaledes som vi tog det, den Gang vi i 1898 gennemførte Ulykkesforsikringsloven for de farlige Virksomheder, for Haandværk og Industri, var man, som det er nævnt, nødt til at sætte Grænsen, hvor Forsikringen hørte op, et Sted, og dette har medført, at de, der er under denne Grænse, om jeg kan bruge det Udtryk uden at blive misforstaaet, med Rette føler sig brøstholdne. Det kunde gaa an, saa længe der var en hel lang Række af andre Virksomheder, der ikke var med under Ulykkesforsikringslovgivningen, hvor der altsaa var Arbejdere, som ved Ulykkestilfælde, skal jeg sige, var lige saa daarligt stillede som de, der var paa den forkerte Side af Grænsen i den Lov, vi, som sagt, gennemførte i 1898, men efterhaanden som vi i Virkeligheden har faaet alle Virksomheder med ind under Forsikringslovgivningen, er den Ordning, hvorefter Spørgsmaalet om Erstatning er afhængigt af, om Virksomheden er større eller mindre, ikke længere holdbar. Som den højtærede

Minister gjorde opmærksom paa, er der jo i Virkeligheden, set fra et Arbejdersynspunkt, ikke noget som helst, der berettiger til at fastholde en Ordning, hvorefter den Mand, der kommer til Skade ved Opførelsen af et Hus med een Etage, ingen Erstatning faar, medens den, der kommer til Skade ved Opførelse af en Bygning med mere end een Etage og Kvist, faar Erstatning. Grellest har Forholdet naturligvis været, hvor Talen var om Arbejde paa Tømmerpladser, eller jeg skal vistnok sige Afbindingspladser, hvor det er klart, at det er fuldstændig umuligt at begrunde, at den, der paa en Afbindingsplads hugger Tømmer til, som skal op paa en to- eller flere -Etagers Bygning, kan faa Erstatning, hvis han tager Skade under Arbejdet paa Tilhugningen af Tømmeret, medens den, der arbejder paa Tilhugning af Tømmer til en een-Etages Bygning, trods det, at han maaske staar paa den samme Afbindingsplads som den førstnævnte — de staar i alt Fald paa Jorden, det er ikke saadan, at de gør alt Arbejdet oppe i den Højde, som Bygningen har —, ingen Erstatning faar. Det siger sig selv, at der, set fra de paagældende Arbejderes Synspunkt, ikke kan føres noget som helst Forsvar for, at den ene skal have Erstatning og den anden ikke. Og saadan kan der nævnes en Række Tilfælde, der tydelig viser Nødvendigheden af at gaa til en Sammenarbejdning af vor Ulykkesforsikringslov, hvorved de Huller, der efterhaanden er fremkommet, udfyldes. Dette har været omtalt flere Gange her i Tinget, og det har ogsaa været paakrævet fra de paagældende Organisationers Side indenfor Erhvervsvirksomheden. Jeg kan udtale min Tilfredshed med, at der nu foreligger et Lovforslag, der tager Sigte paa dels at sammenarbejde vore Ulykkesforsikringslove og dels at udfylde deres Huller.

Det er en selvfølgelig Sag, at naar man staar overfor en saa gennemgribende Revision og Udvidelse af vor Ulykkesforsikringslov, maa man ogsaa overveje, om man fremtidig skal bygge paa de samme Principper, der hidtil har været de bærende. Og af Ministerens Forelæggelsestale og af Lovforslagets Bemærkninger fremgaar det da ogsaa, at der baade i Arbejderforsikringsraadet og i Ministeriet har været Klarhed over, at det her ikke blot drejede sig om en rent forretningsmæssig Sammenarbejdning af de forskellige gældende Love, men tilige om en indgaaende Undersøgelse af, om man skal bygge videre paa de gæl-